

“Ana yurdum, hər daşına üz qoyum”

Ana yurdum, hər daşına üz qoyum,
Hər dərəndə çaldığım saz yaşayır.
Kimi sənin çiyində, sən kiminin...
Şöhrətini yaşıdan az yaşayır.

Bu gileydən qəlbim yaman xallanır:
Çox ünvanda qaçaq tərif yallanır.
Bir ağılın budağından sallanıb,
Neçə-neçə ağılı dayaz yaşayır.

Gülüm, bir də görüşünə yubansam,
Adımı tut, harda dağlar dumansa.
Gözünü sıx, hansı daşda su yansa,
O daş altda Məmməd Araz yaşayır.

Dünya sənin, dünya mənim...

Bir taleyin oyununda cütlənmiş zərik,
Yüz il qoşa atılsaq da qoşa düşmərik.
Bir zərrenin işığına milyonlar şerik,
Dünya sənin, dünya mənim,
Dünya heç kimin...

Çevrəsindən çıxsa əgər sevda fırfıran,
Bir ümidin ətəyindən tutub da fırlan,
Eşidərsən: pıçıldayır yıxılan, duran,
Dünya sənin, dünya mənim,
Dünya heç kimin...

Bu get-gəllər bazarına dəvədi dünya,
Bu ömür-gün naxışına həvədi dünya.
Əbədiyə qəh-qəh çəkər əbədi dünya,
Dünya sənin, dünya mənim,
Dünya heç kimin...

Ayaq saxla, dövrənə bax öteri belə,
Min illərdir Araz belə, Həkəri belə.
Axşamların, səhərlərin təkəri belə,
Dünya sənin, dünya mənim,
Dünya heç kimin...

Gülünlərə gülünc gələn bu ada güldüm,
Yüyəninə hər əl yetən bu ata güldüm,
Mən özümle oynadığım şahmata güldüm
Dünya sənin, dünya mənim,
Dünya heç kimin...

Səhər-səhər

Baharın nə gözəl çağları gəlmiş,
Bülbülü çağırır gül səhər-səhər.
Vətənin eşqiylə dil açıb yenə
Könlümün sazında tel səhər-səhər.

Çıxır meşəlikdən talaya əlik,
Şəkir daşdan daşa xınalı kəklik.
Şəhdən muncuq düzür güllük, çiçəklilik,
Gəlinə bənzəyir çöl səhər-səhər.

Gedirəm tələsik tarlaya sarı,
Hamıdan tez gələ o qız da barı.
Sinəsi qartallı qayalıqları
Əks edir sonalı göl səhər-səhər.

Sevda yolçusunun xəyalına bax,
Sənsiz əfsanədir gözəllik ancaq.
Ey günəş üzlü yar, günəşdən qabaq
Yoluma nur çilə, gəl səhər-səhər.

Bir sənin eşqinlə...

Yenə varaqlandı könül kitabım
Bir sənin, bir sənin eşqinlə, gözəl!
Düşündüm gül açır, bülbül oxuyur
Bir sənin, bir sənin eşqinlə, gözəl!

Sinəmə bir eşqin sazını asdım,
Hər könül nəgməmi o dedi, yazdım.
Çox eşqin səsinə qulaq da asdım
Bir sənin, bir sənin eşqinlə, gözəl!

Gah odsuz, aloysuz pərvanə oldum,
Eşqinlə güləcək divanə oldum.
Bəlkə yüz gözələ biganə oldum
Bir sənin, bir sənin eşqinlə, gözəl!

Könlüm şeir istəyir

“Mən Arazam,
səsim coşqun
Arazdı...”

*Xalq şairi Məmməd Arazın
şeirləri bəşəri şeirlərdi. Əs-
lində, milli-xalqi ruhun poetik
ifadəsi kimi oxunan və dərk
edilən bu şeirlər Azərbaycan-
çılıq ideologiyasının şeiriyyə-
tidir. Məmməd Arazın şeirlə-
ri oxucunun duyğularının us-
tadına dönür, ürəyinin həm-
dəminə. Oxuyursan, misralar,
bədii fikirlər vasitəsilə şairlə
kəlmələşirsən, düşüncələrin
şeiriyyətdən kifayət qədər sə-
viyyəli şəkildə barınır...*

"Azərbaycan Ordusu"

Qəm-kədər üzünə tutanda pərdə
Qəmləndi çaylar da, şələlələr də.
Sandım, doğur günəş, gülür səhər də
Bir sənin, bir sənin eşqinlə, gözəl!

Sənsiz bir anıma dedim bir ildi,
Dərdimi nə bacı, nə ana bildi...
Məhəbbət önündə qəddim əyildi
Bir sənin, bir sənin eşqinlə, gözəl!

Əlvida, dağlar!

Bəlkə bu yerlərə bir də gəlmədim,
Duman, salamat qal, dağ, salamat qal.
Dalımca su səpər yoxsa buludlar? -
Leysan, salamat qal, yağ, salamat qal!

Qıy vuran qartallar yox oldu çəndə,
Nərgizlər saraldı şəhli çəməndə.
Ey qaragöz pəri, dalımca sən də
Boylan, salamat qal, bax, salamat qal!

Gəldim, qarşıladi güllər-çiçəklər,
Gedirəm, əl edir boz biçənəklər.
Nidamı çaylara dedi küləklər:
Bulan salamat qal, ax, salamat qal!

Dağların pələngi, şiri də sənsən,
Şairi də sənsən, şeiri də sənsən.
Varı, bərəketi, xeyri də sənsən -
Çoban, salamat qal, sağ-salamat qal!

Göy göl

Çiskinli bir gündə gəldim bu yerə,
Dumanda görünməz dumandı Göy göl.
Tənha qayalara, lal meşələrə
Zülmət gecələrdə hayandı Göy göl.

Bir səhər gördüm ki, durulub yatır,
Kəpəzin dibində burulub yatır.
Qovulan ceyran tək yorulub yatır,
Daş atdım, diksinib oyandı Göy göl.

Döşünü qayıqlar düymə tək bəzər,
Dedim, bu görkəmlə Xəzərə bənzər -
Qızını yaylağa köçürüb Xəzər;
Baxdı, cilvələndi, nazlandı Göy göl.

Yel əsdi, yarpaqlar suya töküldü,
Göy çitə tünd sarı güllər tikildi...
Buludla ağladı, günəşlə güldü,
Deyəsən bir kövrək insandı Göy göl...

Etiraf

Bilmirəm neylədim öz əsrimdə mən,
Neylədim-gələcək nəsil deyəcək.
Bu günün ətrini nəgmələrimdən
Sabaha aparın nəsim deyəcək.

Hünərim çox olub özüm biləni,
Günahım ondan da çox olub hələ.
Bir gödək ömrümdə bir ailəni
Yarıda bilmədim məhəbbətimlə.

Bəzən bir səhvime yüz tənbeh yedim,
Çırpınıb düzəldim, görən olmadı.
Böyük bir işimə mükafat nədir,
Bir çimdik "sağ ol" da verən olmadı.

Yazmışam hər şeyi könül naməmə,
Bircə bu günahım bağışlanacaq.
Neylədim - Vətəni sevmək naminə,
Ucaltmaq naminə elədim ancaq...

İki səs

Yenə də ağ varaq gərəkdir mənə,
Yazıb-pozduqlarım xoşuma gəlmir.
Neçə söz ələyib, seçsəm də yenə
Qəlbim istəyən söz başıma gəlmir.

Könül sevdiyini sevəsən gərək,
Kiçik bir şeir də könül varıdır.
Bu axşam bayırda at çapan külək
Sanki xəyalımın qanadlarıdır.

Ürəyim söz üstə yanır bayaqdan,
Ömrünü şeirə ver, şeirə qat deyir.
Anamsa dillənib qonşu otaqdan,
- Oğul, dincəl, - deyir - oğul, yat-deyir.

Ürəkdən nur alır hər ev, hər ocaq,
Onunmu səsinə qulaq asım mən.
Ana yuxusuna haram qataraq,
Bəs necə düşünüm, necə yazım mən?

Anam bilməyir ki, şair olan kəs,
Odlu söz tapmayır oda yanmasa,
Bir də ki, şairə şair deyilməz
Hamıdan gec yatıb, tez oyanmasa.

Oğul dincliyini axtarır ana,
O bilmir bir dolan buluddur ürək -
Minillik bir yuxu versən də ona,
Yenə boşalmasa dincəlməyəcək.

Ürəyim söz üstə yanır bayaqdan,
Ömrünü şeirə ver, şeirə qat deyir.
Anamsa dillənib qonşu otaqdan,
- Oğul, dincəl, deyir, - oğul, yat, - deyir.

İki səs şairi çağırır bu dəm,
Necə yuxulayım, necə yazım mən...
Boşal kağız üstə, boşal, ey sinəm,
Qoy iki səsə də qulaq asım mən!

Nə bilim

Səndən mənə bir ömürlük xatirə,
Məndən sənə nə qalacaq, nə bilim?
Çətin bir də: daş üstə daş bitirəm,
Niyə uçdu bu qalacıq, nə bilim...

Damağında bal sevdanın turş adı...
Uşaq ağılım inadını qurşadı.
Nə hönkürdü bu naqafil gurşadı?
Kimə dedim, - dedi, - ancaq: "nə bilim!"

Günlər mənə gün yazmağı unudtu,
Gülüm, günüm güllərimi qurutdu.
Bu oyunda kim uduzdu, kim uddu,
Peşimanı kim olacaq, nə bilim?..

Mən Arazam, səsim tutqun Arazdı,
Ha çağırıdım, ha yüyürdüm, ha yazdım.
İndi daha qaynar təbim ayazdı,
İsinərmə bir od-ocaq, nə bilim...

Baş redaktor

polkovnik-leytenant
İlham BEHBUDOV

Telefonlar

Baş redaktor: (012) 510-71-97 (faks);
Baş redaktorun müavini: (012) 510-64-27;
Məsul katib: (012) 510-71-98;
Məktublar şöbəsi: (012) 510-64-28.

Ünvanımız

Bakı şəhəri, akademik
Şəfaət Mehdiyev küçəsi 144,
"Qızıl Şərq" hərbi şəhərciyi

Növbətçi

baş leytenant
Ruslan HƏSƏNZADƏ

Qəzetin hesabı

Nərimanov Rayon Xəzinedarı
Kod: 200189
VÖEN: 1500428611